

PHẬT NÓI KINH Ý
Hán dịch: Pháp sư Trúc Pháp Hộ (Đời Tây Tấn)

Việt Dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Nghe như vậy:

Một thời Phật ở tại rừng cây ông Kỳ Đà, vườn ông Cấp Cô Độc, nước Xá Vệ.

Bấy giờ có một Tỳ kheo ngồi một mình trong phòng, tâm khởi lên ý nghĩ: “Cái gì dẫn thế gian đi? Vì sao phải thọ khổ? Do sự sanh khởi nào mà nó tiến hành?”.

Khi ấy vào lúc xế trưa, Tỳ kheo ấy từ thiền tọa đứng dậy, đi đến chỗ đức Thế Tôn rồi ngồi qua một bên, bạch đức Thế Tôn rằng:

–Bạch Thế Tôn, ngày hôm nay con ngồi một mình trong phòng, khởi lên ý nghĩ như vậy: “Cái gì dẫn thế gian đi? Vì sao phải thọ khổ? Do sự sanh khởi nào mà nó tiến hành?”.

Đức Thế Tôn nghe xong khen ngợi:

–Lành thay! Lành thay! Nay Tỳ kheo, đó là con đường hiền thiện có sự quán chiếu hiền thiện, đó là biện tài khéo léo rằng: “Cái gì dẫn thế gian đi? Vì sao phải thọ khổ? Do sự sanh khởi nào mà nó tiến hành?”. Nay Tỳ kheo, nghi vấn của người có phải như vậy chăng?

Tỳ kheo thưa:

–Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Thế Tôn nói:

–Này Tỳ kheo, ý dẫn thế gian đi, do ý nên thọ khổ, do ý sanh mà nó dẫn đi. Này Tỳ kheo, do ý dẫn thế gian đi, phải thọ khổ, và do ý sanh nên nó dẫn đi. Này Tỳ kheo, Thánh đệ tử, bậc Vô sở trước, đối với ý lôi kéo, ý sanh ra, ý dẫn đi. Này Tỳ kheo, Thánh đệ tử, bậc A la hán có thể tự chế ngự ý, tự mình không tùy thuận ý.

Tỳ kheo thưa:

–Lành thay! Bạch Thế Tôn .

Tỳ kheo ấy đã nghe đức Thế Tôn dạy, khéo ưa thích, khéo thấu hiểu, rồi lại hỏi tiếp:

–Bạch Thế Tôn, đa văn Tỳ kheo, được nói là đa văn Tỳ kheo. Bạch Thế Tôn, sao gọi là đa văn Tỳ kheo? Đức Thế Tôn như thế nào là đa văn Tỳ kheo?

Đức Thế Tôn nghe xong khen ngợi:

–Lành thay! Lành thay! Này Tỳ kheo, đó là con đường hiền thiện có sự quán chiếu hiền thiện, đó là biện tài, lời nói hiền thiện rằng: “Bạch Thế Tôn, đa văn Tỳ kheo, đa văn Tỳ kheo ấy, bạch Thế Tôn, sao gọi là đa văn Tỳ kheo? Đức Như Lai nói thế nào là đa văn Tỳ kheo?”.

Này Tỳ kheo, có phải ngươi hỏi như vậy chăng?

Thầy Tỳ kheo đáp:

-Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Thế Tôn nói:

–Này Tỳ kheo, những điều ta thuyết giảng rất nhiều: khế kinh, ca vịnh, thọ ký, kệ tha, nhân duyên, pháp cú, thí dụ, sở ứng, sanh xứ, phương đẳng, vị tăng hữu và thuyết pháp. Này Tỳ kheo, nếu có bất cứ ai chỉ nghe ta nói bốn

câu kệ mà biết nghĩa, biết pháp, theo pháp thực hành, cùng tương ưng với pháp, như pháp mà thuyết. Như vậy là Tỳ kheo đa văn, như vậy là Tỳ kheo đa văn, Như Lai nói như vậy là Tỳ kheo đa văn.

Thầy Tỳ kheo thưa:

–Lành thay! Bạch Thế Tôn.

Tỳ kheo ấy nghe đức Thế Tôn dạy, khéo tư duy nhớ nghĩ, khéo hoan hỷ phụng hành. Rồi lại hỏi tiếp:

–Bạch Thế Tôn, Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong, Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong có trí huệ nhanh nhạy. Bạch Thế Tôn, sao gọi là Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong gọi là bậc có trí huệ nhanh nhạy? Thế nào được đức Như Lai tuyên bố là bậc có trí huệ nhanh nhạy?

Đức Thế Tôn bảo:

–Này Tỳ kheo, lành thay! Lành thay! Đó là con đường hiền thiện có sự quán chiếu hiền thiện, đó là biện tài, lời nói hiền thiện rằng: “Bạch Thế Tôn, Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong, Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong có trí huệ nhanh nhạy. Bạch Thế Tôn, đức Thế Tôn nói như thế nào là Tỳ kheo nghe thuyết pháp xong có trí huệ nhanh nhạy?

Này Tỳ kheo, có phải hỏi như vậy chăng?

Tỳ kheo thưa:

–Đúng như vậy, bạch Thế Tôn.

Đức Thế Tôn dạy:

–Tỳ kheo này, Tỳ kheo kia khi nghe rằng: “Đây là khổ”, liền dùng trí tuệ mà biết như thật. Khi nghe “Khổ tập, khổ tận, khổ tận trụ xứ” thì liền dùng trí tuệ biết như thật là khổ tập, khổ tận, khổ tận trụ xứ. Tỳ kheo ấy nghe xong, dùng trí tuệ để biết như thật. Này Tỳ kheo, như vậy là Tỳ kheo nghe xong có trí huệ nhanh nhạy, đức Như Lai nói đó là Tỳ kheo nghe xong có trí huệ nhanh nhạy (minh đạt).

Tỳ kheo thưa:

–Lành thay, bạch Thế Tôn.

Tỳ kheo ấy nghe đức Thế Tôn dạy xong, hoan hỷ phụng hành. Lại hỏi:

–Bạch Thế Tôn, Tỳ kheo thông minh có biện tài minh đạt, nói là Tỳ kheo thông minh, trí tuệ minh đạt. Bạch Thế Tôn, thế nào là Tỳ kheo thông minh, trí tuệ minh đạt? Đức Như Lai nói thế nào là Tỳ kheo thông minh trí tuệ biện tài minh đạt?

Đức Thế Tôn nghe xong khen ngợi:

–Lành thay! Lành thay! Này Tỳ kheo, đó là con đường hiền thiện có sự quán chiếu hiền thiện, đó là biện tài, lời nói hiền thiện rằng: “Bạch Thế Tôn, Tỳ kheo thông minh, trí tuệ mẫn tiệp, Tỳ kheo thông minh, biện tài mẫn tiệp ấy, bạch Thế Tôn, sao gọi là Tỳ kheo thông minh trí tuệ, biện tài mẫn tiệp? Đức Như Lai nói thế nào là Tỳ kheo thông minh trí tuệ, biện tài mẫn tiệp?”.

Này Tỳ kheo, có phải hỏi như vậy chăng?

Tỳ kheo thưa:

-Bạch Thế Tôn, đúng vậy.

Đức Thế Tôn dạy:

–Này Tỳ kheo, nếu Tỳ kheo đó không có ý niệm tự hại, không có ý niệm hại kẻ khác, cũng không có ý niệm gây hại cả hai. Tỳ kheo chỉ có ý niệm làm lợi ích cho chính mình, cũng làm lợi ích cho kẻ khác, lợi ích cho nhiều người, thương xót thế gian, mong muốn cho trời người được lợi ích, ý nghĩa. Tỳ kheo như vậy là thông minh, trí tuệ mẫn tiệp. Như Lai nói đó là Tỳ kheo thông minh trí tuệ, biện tài mẫn tiệp.

Tỳ kheo ấy thưa rằng:

–Lành thay! Bạch Thế Tôn.

Tỳ kheo ấy nghe đức Thế Tôn dạy, khéo tư duy, suy nghĩ, thọ trì đọc tụng xong, từ chỗ ngồi đứng dậy đánh lễ dưới chân đức Thế Tôn, nhiễu quanh đức Thế Tôn rồi lui ra.

Bấy giờ Tỳ kheo ấy theo sự dẫn dụ của đức Thế Tôn, sống cô độc ở nơi thanh tịnh, tâm không tán loạn, an trụ tịch tịnh. Vị Tỳ kheo ấy sống cô độc ở nơi yên tĩnh, tâm không tán loạn, an trụ tịch tĩnh, để đạt được mục đích mà một người khi cạo bỏ râu tóc, khoát áo cà sa, tin vui xuất gia, bỏ nhà học đạo là chỉ mong thành tựu vô thượng phạm hạnh, thấy pháp, thành thân thông, tác chứng an trụ. Sự sanh đã hết, phạm hạnh đã thành, việc cần làm đã làm xong, biết như thật về danh sắc. Vị tôn giả ấy đã biết pháp rồi, liền thành A la hán.

Đức Phật thuyết pháp như vậy, Tỳ kheo ấy sau khi nghe đức Phật dạy, hoan hỷ vui mừng.

PHẬT NÓI KINH Ý

--- o0o ---

Hết